

Előfizetési árak:

Évi előfizetés	6 ft — kr.
Háromhavi előfizetés	2 — „
Havonta előfizetés	1 — 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádosy-féle ház)

Minden az előfizetések és a lap elosztásához szükséges költségek intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.

Minden a lap az ellemző részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl. Előfizetések elfogadtnak még valamennyi könyvkereskedésben.

A sorozás.

Az ország minden részében márczius 2-ikán kezdetét veszi a katonasorozás.

Nem csupán abból a szempontból fontos dolog ez, mert vele a véradó legnehezebb polgári kötelezettségét rójuk le, hanem talán főképen azért, mert a sorozás eredménye igazi tükre népünk egészségi és mindazon viszonyainak, melyek ezzel összeköttetésbe hozhatók.

A közelebbi mult évek sorozási eredményei nem nyújtottak vigasztaló képet; sőt inkább fölébresztették azt a komoly aggodalmat, hogy fajunk a testi elcsenevészedés lejtőjére jutott; hitvány, gyenge, rosszul táplált generáció kerül a sorozó bizottságok elé, melynek számalmat gerjesztő tömkelegéből alig lehet 10—12 százalékot kiválogatni, mely a katonának való épséggel bír — annak dacára, hogy az erre való igényeket a hadsereg intéző körei már évekké ez előtt kénytelenek voltak tetemesen leszállítani.

Tény, hogy az első két korosztályból alig kerül ki egy idő óta a követelt ujonczok fele s a bizottságok kénytelenek a harmadik korosztályból válogatni, sőt gyakran a negyedik korosztály is mérték alá állittatik.

Ez pedig komoly baj, mert arra mutat, hogy fajunk és a velünk itt lakó más fajú nép is degenerál; ezzel pedig fogy a nemzet életereje, kitartó szívóssága; törpül, csenevészedik erkölcsileg is az egykor híres katonafaj, és kérdés, vajjon ne-

vel-e a polgári munka és kötelességek teljesítésére képes és alkalmas ivadékok.

Sok okát adták már e bajnak, részint igazat, részint képzeltet; de azt hisszük, hogy a valódi okokat mégis ki kell előbb deríteni, azokat okvetlenül elhárítva, meg kell menteni nemzetünket attól, hogy a lejtőn, melyre sodortatott, a megsemmisülésbe rohanjon.

A közlekedési eszközök tökélyesítése által teremtett nagy forgalom a civilizáció igényeit a legfélreesőbb helyekkel is megismerteti s egyuttal meghonosítja annak laza erkölcsi fölfogását is; ilyképen teljesen megáll a degeneráció okául fölhozott amaz állítás, hogy a nép, mely az erkölcsi nevelést családi körében nélkülözi, nemcsak erkölcsileg, de ennek szükségképeni következményeképp testileg is elsatnyul.

A szegénységben rejlő okot nem minden vidékre lehet elfogadni. A mi népünk nem mindenütt szegény, a szükségeseket nem nélkülözi kénytelenségből; a sorozás eredményéből éppen az tűnik ki, hogy a gazdagabb, jobb birtoku nép még rosszabb százalékot ad ujonczokból, mint a szegényebb.

A szegényebb községek lakóházai nem nyújtják az egészség azon föltételeit, melyek meg vannak a vagyonosabb falvak csinos épületeiben; a gyermek testi fejlődésére ez kétségkívül hatással van, de arról nem lehet szó megyénkben, hogy népünket a szegénység nélkülözései sa-

nyargatják s testi fejlődésében akadályozzák.

De sokkal komolyabb ok vidékenként az egygyermekrendszer átka, mely nemcsak a hadköteles fiatalság számát apasztja, hanem mivel az a kuruzslás torturájának veti alá a nőket, azok rendszerint már ifju korukban elbetegesednek, gyermekük fölnevelését, azok egészségének kellőképen való megóvását nem eszközölhetik.

A közegészségügyi szolgálat hiányossága, a népnek idegenkedése minden áldozattól, melyet a közegészség fenntartása érdekében meghoznia kellene, a babonás hagyományok az orvoslás terén: mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a nép ivadékról-ivadékra satnyább lesz s fogékonyabb a sűrűn föllépő járványos betegségekre is.

Ujabb időben pedig főleg a tüdővész graszszál a nép között, melynek oka kétségkívül a rossz lakásviszonyokban rejlik.

Mindezekben — ha ugyan lehetséges — szigorú törvényhozási intézkedésekkel és a közigazgatás föladatainak e téren való kiterjesztésével kellene segíteni. Főleg pedig a nép intelligenciájának emelése és kiszélesítése volna a főteendő.

Ámde a célra vezető intézkedések megtétele csak úgy volna lehető, ha az államhatalom kellő erélylyel léphetne föl, mely esetben a személyes szabadságot is érinthetné szükség esetén s kényszereszköket alkalmazhatna mindenkor, mikor annak szükségét a közérdek indokolná.

Nemcsak szigorú törvényekre volna tehát szükség, hanem arra is, hogy az

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Sötét órában.

Mikor a mérhetetlen ég-határt
Uszó fátyol-felhő karolja át,
S pihen az ember csillagok alatt,
Hogy átálmodják édes álmokat,
Mikor lecsendesül a föld-anya,
S elhal a lombok síró sóhaja;
Mikor az éj álomba szenderül,
S halkan liheg a néma föld körül:
Ott küzködöm a mécs világinál,
A perc a perc után szorongva száll,
Fölkong az óra-hang idők után,
S keresztülbüg az üres éjszakán.
Magamba szállok, mint a bűn-halott,
S az elmúlt napra visszagondolok;
Elém kerül a regg, a déli, az est —
Sötét a kép, a mit szívembe fest:
Kint látok ott, a kárhozat tűzét,
Egy láng-atom pattan fölötte szét —
Utána hosszú sóhaj — és a mult
Ismét egy ember-lét fölé borult.
Láttam: megölte újra egy magát,
Kinos tudattal vágyva a halált;
Egy ember, a ki élt, s ma ime holt, —
Hallom még most is a halál-sikolyt...
De im' halotti csend lebben felém,
S reám borul, miként kripták ölén
A visszafojtott tömjén illata,

Mi szabadulni vágy, de nincs hova.
Pedig a fáradt test pihenne már,
De itt egy gondolat — sötét, sivár —
Dacozva újí lelkemet tova
Egy túlvilági bús melódia,
Mikéntha zsongná az egész világ:
A lét és nem lét kétkedő dalát.
Pedig csend van. Honnét tehát e dal?
Vagy lelkem sóhaja, mely így kihál?...
Agyam' hideg kétség mardossa át,
Találgatom e küszködés okát,
A lét nagy tengerébe dől szívem,
S elgondol emberen és Istenen,
Hogy mért e szőnyű pusztulás manap?

És im felém ragyog e gondolat:
„Megfeszítették az Isten fiát! —
El van hibázva az egész világ...“

Kéry Gyula.

Az én cousineom.

Ami pletyka az egész városnegyedben kering; ami mesallaince, szerenád, esküvő megtörtént, vagy megtörténni fog: azt nekem mind meg kell tudnom; azt nekem mind meghozza hűségesen hétről hétre a mosóném, a Grecsákué.

A mult napokban azzal lép be hozzám, hogy tiszteltet engem a cousineom.

— Mitéle cousineom?

— Miféle cousineja?! Hát a Kovács Adolfine, ott a Hársfa-utczában. No, ugyan ne csináljon olyan ájtatos képet, mintha nem ismerné.

Azt mondta, hogy neheztel is már öre, amiért még mostanáig sem látogatta meg.

— Az mind meglehet, tudja Grecsákné, csak az a hiba benne, hogy nekem nincs semmiféle cousineom sem a Hársfa-utczában, sem az egész városban.

— Ugyan ne mókázzék velem a fiatal úr! Már hogy ne volna? Hát a Kovács Adolfine?

— Nem ismerem.

— No ez már mégis különös! — szólt magában morogva. — Nem ismeri a cousineját!

S még azután is, mikor már eltávozott tőlem, a kapu alatt a házmesternek, az utczán a gesztenyesütőnek váltig azt hajtogatta, hogy mint lehet az, hogy valaki ne ismerje a cousineját? Aki őt tisztelteti, aki neheztel, s akit még mostanáig sem látogatott meg.

Én azt hittem, valami tévedés lesz a dologban, valami hanyag unokaöcsnek vagy bátyának szól ez a dorgatórium, valami kedves kis unokanővértől. S a jó Grecsákné tévedésből hozta nekem.

De a következő héten megint csak azzal állít be hozzám, hogy még most sem látogattam meg? Ez már a legmagasabb fokú hanyagság!

Őn téved Grecsákné. Mondtam már, hogy nem ismerek senkit az egész városban, aki tudtommal nekem cousineom lehetne, s aki engem tiszteltetne.

— No hát, ha csak az a célja a fiatal úrnak, hogy velem mókázzék, hát én nem szólok; de a napokban is találkoztam vele s határozot-

állam hivatott közigazgatási közegei széles körű hatalmat nyernének a kellő intézkedések megtételére minden irányban, hol a kivételes helyzet azt szükségessé tenné, anélkül, hogy azokkal bárkinek is módja és joga volna szembe szállani.

Szóval, a hol a helyzet indokolná, a közigazgatási érdekek kellene a szoros jog fölött előnyt adni.

Lehet, hogy ezzel gyakori lenne az egyesek és községek jogsérelme és szabadsága — mit egyébiránt a kényszerhelyzet lemultával reparálni lehetne — de az tagadhatlan, hogy a nép egészsége és szaporodása föltételeinek megóvása s ezzel a nemzet fönmaradásának biztosítása ránk nézve sokkal nagyobb érdek, mint bármi más a világon.

HIREK.

— **(Halász István)** megyénk kir. segéd tanfelügyelője f. évi február 13-án rövid, de kínos szenvedés után elhunyt. Egyike volt azon keveseknek, kik hivatalos teendőiket hivatással, szeretettel s önfeláldozó buzgósággal végzik. Életéről s működéséről a következőket jegyezhetjük föl. Született Tolnán 1843. évi augusztus hó 10-én. Előtanulmányai befejezése után a pécsi tanítóképzőbe lépett, hol a tanfolyam szorgalmas látogatása után elemi fötanodákra lön képesítve. Ezután Bátán, majd később Tolnán, Tolnamegyében nyert alkalmazást. Utóbbi helyen kiválóan dicséretes működése Nagy László volt tolna-baranyai kir. tanfelügyelőnek föltünvén, ennek rábeszélésére 1871. végével a tanfelügyelői hivatalba lépett mint tollnok, s 1884-ben segéd-tanfölgyelővé nevezetett ki. E minőségében a legodaadóbb munkásságot fejtette ki s pontossága, megbízhatósága s eredményes munkássága által hivatalfönöke szeretetét, barátságát s föltétlen bizalmát bírta, sőt fölsőbb hatósága becsülését sikerült kiérdemelnie. A tanításnak igaz barátja, jóakarója s támogatója volt. Irodalmilag is működött. Megírta „Baranyamegye népoktatásügyi állapot“-át, ezen kívül majd minden évben írt több időszerű cikket, vagy cikksorozatot, többnyire a „Néptanodá“-ban. Fölfogásában a mérsékelt és nem a fölforgató, de határozottan a haladási iránynak hódolt. Szakismeretei bővítése s izmosítása céljából két ízben is járt külföldön; beutazta Németország tanügyi tekintetben leghaladottabb tartományait s az ottani tanügyi állapotokat behatóan tanulmányozta. S most midőn szorgalma, munkássága végre fölsőbb helyen elismerést vívott ki s megérdemelt jutalmát volt elnyerendő, (mindennap várta ugyanis a határozottan meg-

ígert tanfelügyelővé való kinevezetését) a kérelhetlen halál egy heti kínos szenvedés után véget vetett munkás életének. Régibb vesebaja vitte a kora sirba. Orvosok állítása szerint baja kifejléséhez nagyban hozzájárult azon körülmény, hogy túlfeszített ülőmunkát kellett végeznie több éven keresztül. Nőt és két kiskorú gyermeke hagyott maga után. Temetése vasárnap délután 3 és fél óraker volt, mely napon a városi tanítók felekezeti tekintet nélkül d. e. 11 óraker megjelentek a gyászháznál s pompás koszorút helyeztek a ravatalra. Koszorút küldött hivataltársa Salamon J. tanfelügyelő s még többben; a temetésen résztvettek az egyházmegyei tanfelügyelő, a főgymn. és főreáliskola, valamint a többi intézetek tanítói, az izr. tanítók rabbijukkal az élőkön s nagy számu közönség. (Csak a városi és megyei hatóság részéről nem látunk senkit. A szerk.) A jóakaró emlékezet örökösök sirja fölött.

— **(Miniszteri köszönet.)** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Winterberg Gyula földbirtokosnak, ki a Pécs egyházmegyéhez tartozó pusztahorthi birtokon 2000 frtnyi költségű iskolát épített s abban 250 frt fizetésből és teljes ellátásból álló javadalmazással egy tanítót alkalmazott, köszönetét nyilvánította.

— **(Az egyházmegye halottja.)** Kóbor Jakab német ürögbi plébános élte 70-ik évében elhunyt. A megboldogult 1846-ban szenteltetett pappá, 1854-ben P.-Szent Lászlóra, 1858-ban pedig Német-Ürögbe küldetett plébánosnak, mely utóbbi helyen 34 éven át volt a hívek buzgó lelki vezetőjük.

— **(Az egyházmegye köréből.)** Munderod Ferencz szakadathi adminisztrátornak a megyés püspök megengedte, hogy a fiatal megbetegedett áldozópap egészsége helyreállítása végett hosszabb időre Meránba utazzék. — Koch Ede baáni segédlelkész Bellye község plébánosává nevezetett ki, ideiglenesen azonban a német-ürögbi plébánia vezetését bízták reá, mely ideig Bellyén Markovits Pál villányi káplán működik adminisztrátor minőségben. Ezekon kívül Offenmüller Zsigmond döbröközi káplán ugyanoda adminisztrátorra, továbbá Háry Ede Hőgyészről Szakadathra, Kovács József adminisztrátor Szakályról Pinczehelyre, Schmeller Alajos pedig Felső-Mindszentről Baánba küldetett segédlelkészül.

— **(Tüzek.)** Tegnapelőtt este 11 óraker nagy rémület támadt a városi közkórház betegek között, mikor észrevették, hogy az ablaktáblákat szikrázó tüzlángok borítják el. De csakhamar lecsillapodott a fölzgatott betegek rémülete, mikor megtudták, hogy nincs veszedelem, s hogy a tüzoltóság csakhamar elejét vette a bekövetkező katasztrófának. A dolog ugyanis így történt: a kórház mosókonyhájában egy nagy hordó áll, a melybe a kályhából kivett

hamut dobálják. Tegnapelőtt este történetesen a hordóba még égő parázs került, mely a hordót lángra gyújtotta, innét pedig a közellévő fölhuzó gép gyuladt meg, mely csakhamar hevesen égni kezdett, s itt-ott már a gerendákat is lángba borította. A tüzoltók azonban csakhamar a helyszínén voltak, és erős munka után eloltották a tüzet anélkül, hogy valami szerencsétlenség történt volna. A kár körülbelül 400 frtra tehető. — A minap Sombereken is tüz volt, hol a Sauska féle uradalomhoz tartozó egyik cselédház nádteteje gyuladt ki, s a hatalmas lángtenger nemcsak a ház tetejét, hanem a cselédségnek a padláson levő ingóságait és élelmi szereit is teljesen elhamvasztotta. A szomszéd házak is nagy veszélyben forogtak, de szerencsére sikerült a tüzet még idejekorán lokalizálni.

— **(A sorozás a megyében.)** Az idei sorozás márczius és április hónapokban fog lefolyni Baranyavármegye területén. Az időrendi beosztás a következő: Pécs városában márczius 1-4 napjaiban, a sorozásra behivatott 459 katonaköteles; a pécsi járásban márczius 5-9-ig, behivatott 557; a mohácsi járásban márczius 12-17-ig, behivatott 731; a dárda járásban márcz. 19-26-ig, behivatott 801; a siklósi járásban márcz. 28-31-ig, behivatott 509; a szent-lőrinczi járásban április 4-9-ig, behivatott 573; a sásdi járásban 11-19-ig, behivatott 906; a pécsváradi járásban 22-29-ig, behivatott 622. A sorozó-bizottság katonai elnöke Kohl Károly őrnagy, sorozótiszt Tallián Zsigmond főhadnagy.

— **(Halálozások.)** Folyó hó 13-ikán hunyt el Pécsen Lengyel László 26 éves korában. A szorgalmas fiatal ember nyomdász volt, s azon kevesek közé tartozott, kik a munkát nemcsak kenyerkeresetnek tekintik, hanem azt egyuttal szellemük kiművelésére is fordítják. Daczára a testet őrő munkának, melynek rabja volt, azért folyton képezte magát, hogy helybeli nyomdászaink egyik legképzettebb emberökét vesztették el az elhunytban. Temetése f. hó 15-dikén délután 3 óraker ment végbe a szigetországot 3. számú házból, hol Jeszó Alajos ref. lelkész megható beszédet tartott a korán elhunyt ifju koporsója előtt. Temetésén az összes helybeli nyomdászok jelen voltak s egy díszes koszorút helyeztek koporsójára e fölirattal: „A pécsi könyvnyomdászok — felejtethetetlen társuknak.“ — Id. Waisz Antal, Fekete Mihály városi ügyész apósa, e hó 16-án, 73 éves korában elhunyt Pécsen. Temetése 18-án d. u. 3 óraker lesz a Nepomuk utca 19. sz. házból.

— **(Csendélet a pellérdi országton.)** A Pellérd tájékan elküvetett póstarablásról szóló hírtükre mult számunkban ily ezimű levelet kaptunk Pellérdvidéki aláírással. Erre a levélre Pellérdről ismét a következő észrevételeket kaptunk: Tekintetes Szerkesztő ur! Be-

tan azt mondta, hogy mondjam meg Kovács Alfons úrnak, hogy üdvözli a cousineja s most már szigoruan meghagyja neki, hogy okvetlenül meglátogassa. De hát én mért beszéljek most már! Úgy sem hinné el!

— Kovács Alfons? Hm! Hiszen Kovács van a városban elég — kezdtem tünődni — de Alfons! az csak egy van, s az én vagyok. De ez mégis csak különös! És ismer ő engem? — kérdém Grecsáknét.

— Hogyne ismerné, hisz ismeri egész családjukat; elmondta, hogy az ön atyja Jegenyésen bérő volt s gyakran megfordultak önöknél. Elmondta, hogy mily szerencsétlenül járt az atyja a bérletével, a Dráva kiöntött s tönkretette egész gazdaságát.

— Ez mind igaz. De hát az ő apja kicsoda?

— Kasznár volt Kis-Ormoson, hisz együtt gyerskeskedtek önök ketten, ön is gyakran megfordult ott náluk, együtt kocsikáztak a kis ponyva-fogaton. Nos még most sem emlékszik?

— Nem én, még most sem emlékszem.

— Mióta apja meghalt, itt bent lakik a nagynénjénél, a Hársfa-utczában 27. sz. alatt. Nem szokott ön a Hársfa utczában járni?

— Nem.

— Elég hiba! Azért is neheztelnék hát önre. Meg kellett volna már látogatnia.

— De ha nem ismerem. Idegenek közé csak nem tolakodhatom föl?

— Idegen? a cousineja? — Különös, igazán különös!

Grecsákné eltávozott s én azt sem tudtam, mit gondoljak most már? Kell, hogy ismerjen, különben nem tudná nevemet; aztán a családunkat is ismeri. Meg kell nekem is őt ismernem! De mikép? Benyissak hozzájuk: én ez és ez vagyok. Hát ha kudarc lesz a vége?

E közben levelet kaptam a postán. A levélben ez volt:

Kedves Alfons!

Tánti is neheztel, meg én is, hogy még mostanáig sem látogattál meg bennünket, pedig tudod a lakásunkat. Ez nem szép tőled! Siess bennünket kiengesztelni, vasárnap délután 5 óraker várunk.

cousineod Adolfine.

Nos, itt már csakugyan nem lehet kitérni, el fogok menni.

De hátha valaki tréfát akar velem tüzni?

Nem, az nem lehet! A papir valódi Blaha Lujza-papir; az illat valódi Ylang-ylang; a helyesírási hibák is valódi női helyesírási hibák. Csak egy körülmény tűnt föl: a levélpapíron is meg a couverten is egy lófej volt dombor-nyomatban, patkó és egyéb sport-jelvények közé foglalva.

Ez a lófej okozott csak gondot az én fejemnek. Miért használ nő ilyen lófejes papírt? Eh, a nők szeszélyesek! Hogy is tudok ilyen min fönnakadni? Elmegyek azért, minden bizonynyal elmegyek, meg kell ismernem ezt a

titkos cousinomat, ha egy kis kaland lesz is a vége.

Vasárnap aztán kinyaltam magamat szép tisztára, keztyűt, czilindert, uj manchettákat vettem föl s elindultam a Hársfa-utca felé.

Soha sem jártam még ebben az utczában. Egyenkint kellett minden házat szemügyre vennem, hogy vajjon melyik is hát az a 27. szám.

S hogy keresésem annál hosszabb legyen, azok a számok is oly össze vissza voltak elhelyezve, mintha csak arra számítottak volna, hogy én előlem elrejtsek a keresett 27-est.

Tovább egy órahosszánál botorkáltam ott föl-alá keresve; jó, hogy valami rendőr be nem kísért, spiont vélvén bennem. — Végre rátaláltam a keresett 27-esre. Csinos félemeletes ház volt zöld redőnyös ablakkal, a redőnyök közül virágok kandikáltak elé; biztos jelül, hogy fiatal leány van a házbau.

A kapu zárva volt; csengetnem kellett. Megvallom, nem kis elfogultsággal nyultam a csengetyűhöz, s még azután is, mikor meghúztam, valami olyasmi fordult meg a fejemben, hogy nem jó volna-e elfutni, mint diákkorunkban tettünk, hogy szidna, átkozna majd a ház-mester. Eh, de én már nem vagyok diák, s már lépések csoszogását is hallom; fordul a kulcs, most már úgy is későn volna.

Egy öreg anyóka állt előttem. Nagy karikás pápaszemek voltak az orrán, meg egy nagy piros bibircső.

es lapjának f. évi február hó 13 án megjelent számában „cselekedet a pellérdi országuton“ ez. közleményére engedje megjegyezni a következőket: „Keszűben némelyek állítása szerint volnának suhanczok, kik a zsákmányt elárusítván, az ezért nyert pénzt elkártyázzák“ — így írja a tudósító. Most már nem tudhatjuk, hogy a póstaról ellopott vagy másként megszerzett zsákmány árát kártyázzák-e el Keszűben az említett suhanczok, annyit azonban tudok s erről mindenkit biztosíthatok, hogy Keszű községben zsákmányoló suhanczok nincsenek, mert ezen község lakóit egytől-egyig kifogástalan jellemű gazdaembereknek ismerem, kik sem családtagjaiknak, sem esetleg szolgálatukban álló családjeiknek — gazdaságuk rovására — az estenként való csavargást, kártyázást, annál kevésbé a közleményben említett póstarablás féle zsákmányolást meg nem engednék, ha mindjárt az említett suhanczoknak volna is rá kedvük. Más gyanus elem pedig Keszűben nincsen. „Mások állítása szerint pedig — írja a tudósító — a pellérdi szőlőhegyek présházaiban tivornyának a tolvajok.“ Azok a pellérdi gazdaemberek, kiknek — kevés kivételével — ezen présházákban nyugszik egész évi keserves munkájuknak gyümölcse és féltett kincse, némelyiknek csaknem egész vagyona, megengednék-e, hogy állítólag az egész utvonalat rablási szándékkal végig ezirkáló utonállók ott tivornyázzanak? Gondolja-e valaki, hogy a községi előjáróság, melynek minden tagja az országutal párbuzamosan húzódo szőlőhegy részén bir présházzal, behuny szemmel nézné az utonállók itteni tivornyázását vagy az utonállást? „A póstaigazgatóság megtett minden intézkedést a póstajárat biztonságát illetőleg“ — írja a tudósító. Igaz, megtett mindent. Kemény hangon ráirt a hatóságra, mozgósította a csendőrséget, melynek őrzései minden éjjel háromszor aláirozzák a községi birót, egyik vagy másik előjárót; zaklatja a helybeli postamesternőt, ki nyomorult évi 150 frt fizetésért — a hivatalos órákon túl — gyakran este 7—8 óráig remegve várja annak a fatális postajáratnak beérkezését s gyakran esti 9—10 óráig szolgálja ki a türelmetlen közönséget; nem is számítva, hogy azt a szegény, becsületes postakocsist, ki zivatarban, hóban, vízben, sárban éjjel eviezkél haza, egy héten háromszor is vallatóra állítja a minden alkalmazottat rossz szemmel néző sanda gyanu. A póstaigazgatóság megtett mindent, csak azt nem, amivel ezen sokat és sokak által emlegetett bajt elháríthatná, amivel a hatóságot, csendőrséget, póstai alkalmazottakat és községi előjáróságot a zaklatásoktól megkímélhetné: a póstajárat megváltoztatását, a mit már a községi előjáróság is fölöttes hatóságához ezen esetre vonatkozólag tett jelentésében, mindjárt a tél elején ajánlott. Hiszen a közönség érdekeinek megsértése nélkül hányféleképp lehetne ezen éjjeli járatot nappali járatná változtatni! — azt

a pósta- és táviradaigazgatóság tudja legjobban. A nappali járat aztán véget vetne minden támadásnak, minden rémes rablóhistoria-gyártásnak, minden gyanúsításnak és minden zaklatásnak.

— **(A hét éves zongoraművész)** Koczalsky, ki születésére lengyel, szombaton február hó 13 án Palanzában, Erzsébet román királynő előtt játszott, s a királyné elragadtatásában a csoda gyermeket ölébe kapta s össze-vissza csókolta; végül pedig gazdagon megajándékozta és a román „Pour le mérite“ érdemkereszttel tüntette ki. Ez már a tizennegyedik kitüntetés, melylyel a fenomenális gyermek dícselkedhetik.

— **(Közvacsora.)** A pécsi jótékonycélnőegylet a saját pénztára javára folyó év február hó 29-én, farsang utolsó hétfőjén a katonai és a helybeli népzenekar közreműködése mellett a „Hattyu“-terem összes helyiségeiben tánczszal egybekötött közvacsorát rendez, melyre úgy a személyi mint a családi meghívók szétküldése folyamatban van. A belépő díj személyenként 2 frt s ily jegyek a meghívók átadása mellett előre Valentin Károly fia könyv-és zenemű-kereskedésében válthatók; a közvacsorához étellel járuló családtagok részére pedig a belépti díj személyenként 1 frt és ily jegyek a közvacsora napján d. u. 2—4 óra között a „Hattyu“-teremben az ételek átszolgáltatásakor s a meghívók átadása mellett válthatók. A közvacsorát rendező bizottság fölkéri mindazokat, kik a meghívásra igényt tartanak, meghívót azonban kezeikhez nem kaptak, hogy ez iránt özv. Magyar Gyuláné egyleti alelnöknőhöz (Káptalan utca 4. sz.) fordulni sziveskedjenek.

— **(Boncz Ferencz utóda.)** Boncz Ferencz miniszteri tanácsos és a magyarországi összes közalapítványok ügyigazgatója 41 évi szolgálat után nyugalomba vonult. E rendkívül fontos és magas állásra — mint hiteles forrásból értesülünk — Tost Gyula miniszteri osztálytanácsos és pécsvárad urad. főtitizs van kiszemelve, kire a kultuszminiszter már a Haynald féle hagyaték rendezését bizta, mely különben az ügyigazgatóság rezortjába tartozik. Tost Gyula egyébiránt most duplán rászolgál az előléptetésre, miután a kormány érdekeért a közel multban martyromságot is szenvedett.

— **(Hymen.)** Bokor Dénes pécsi papnövélde intézeti urodalmi erdész e napokban jegyezte el Kletzár Paula kisasszonyt, Kletzár Ferenc veszprémi főszolgabíró leányát.

— **(Iskolák bezárása.)** Bártaszék en az iskolákat és óvodát a nagyban uralkodó difteritizs és influenza miatt bezárták. A betegek és halálozások itt oly nagy mérvet öltöttek, hogy alig van nap, a mikor 5—6 temetés ne volna. Egy ottani polgárnak 6 nap alatt 4 gyermekét temették el.

— **(Találós viccz.)** A M. H. írja, hogy mikor Szapáry gróf Bécsben járt a királynál,

a bécsiek egy sikertült vicczet csináltak. A király ugyanis állítólag így szólt Szapáryhoz:

— De kedves Szapáry, ön egymásután követi el a sok baklövést.

— Hja fölséges uram — felelt Szapáry — csak nem követhetem el őket egyszerrre.

S a bécsi elez — írja tovább a M. H. — nem is rossz, csak az teszi valószínűtlenné, hogy a felelet meglehetősen — talpraesett.

— **(A „Mecsek-Egyesület“)** f. hó 28-án d. e. 11 órakor a városháza nagy termében tartja meg évi rendes közgyűlését, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak. Az alapszabályok 16. §-a szerint „tagok által teendő indítványok csak azon esetben tárgyalhatók, ha három nappal az évi közgyűlés előtt a titkárságnak írásban bejelentettek.“

— **(A Mannlicher-puskák tűzpróbája.)** Tudvalevő dolog, hogy a chilei polgárháboruban használták először az osztrák-magyar hadserg fegyverét, a Mannlicher-puskát s amint már közvetlenül a háboru után is konstalták, az új öldöklő szerszám kitűnően állotta ki a tűzpróbát. Most egy magasabb rangu olasz tiszt mondja el az Indépendance Belge ben, hogy mily csodálatosan működtek a Mannlicherek, a melyekkel a kongresszusi csapatoknak csak egyetlenegy dandárja volt fölszerelve, vagyis 9925 harcós ember közül csak 3446. A katonák pár napi gyakorlat után oly pompásan löttek az új fegyverrel 600 sőt 1000 méterről is, hogy a diktátor emberei már az első ütközet után megtagadták az engedelmességet. Azt mondták, hogy inkább löjjék le őket nyomban, semhogy olyan csapatok ellen menjenek, a melyek minden küzdelem nélkül, nyulak módjára puffantják le mindnyájukat. A placidai csatában megfutamotak Balmaceda emberei, noha a kongresszisták 1000—1200 méterről lövöldöztek rájuk. A Mannlicher-puskával fölszerelt katonák azonban annyira biztak magukhoz, hogy háromszor akkora ellenséggel is készek voltak szembeállani s alig várták, hogy rászabadítsák őket. A regruták három napi tanulás után úgy tudtak már bánni az új fegyverrel, hogy 100, 250 és 500 méternyi távolságról lövéseiknek 18, 15 és 12 százaléka centrumot talált a céltáblán. A puskák közül csak kevés romlott meg s a melyiknek támadt is valami hibája, egy töltésre tovább lehetett pótolni. A Mannlicher-puskával lött sebek vagy azonnal ölte, vagy pedig minden komplikáció nélkül könnyen és nem is éppen fájdalmasan gyógyultak. A Mannlicher-puska tehát megérdemli, mondja az olasz ezredes, hogy „humánus fegyver“nek nevezzük. Még a legnagyobb távolságokról is keresztül furja a esontot s nem hagy hátra ólomdarabokat vagy esontszilánkokat, a melyek megnehezítik a gyógyulást. A golyók a sebben is megtartják eredeti formájukat. Szóval, a Mannlicher hatása csak az 1866-diki porosz „Zündnadel-puská“-éval mérhető össze.

Én egész udvariassággal bemutatam magamat s elmondom látogatásom célját.

— Mi? Mi az, mit keres? — szólt a duegna egészen elállva utamat s egyik kezét folyvást a kilincsen tartva.

Megvallom, ily diskkrét helyzetben még soha sem voltam. Menjek-e vagy maradjak? nem tudtam. Zavarom már tetőpontra hágott, midőn egyszer csak nyílik a folyosó ajtó s egy esinos, nyulánk szőke leányka lép ki, mosolygó arczezal közelg felém s meg sem várja, míg bemutatam magamat, egész bizalommal mindjárt azon kezdi:

— Hozott Isten Alfons! Te, te rossz ember! Hagyja Zsófi néni . . . hiába beszélsz hozzá, süket szegény . . . tessék belül kerülni, nem tudod a járást? Elég rossz! Erre, erre jobbra. Jaj be kár, hogy a tánti idehaza nincsen, a nőegyletbe kellett mennie, valami gyűlés, no de se baj, majd megjő. Tudom bámul ő is, hogy végre sikerült a borzot kiugrasztani a barlangjából.

Én szóhoz sem juthattam eddig, s csak bámultam azokat a kedvesen fecsegő piros ajkakat. Kaczéran mosolygó szemeket; bámultam egyre bámultam s nem tudtam visszaemlékezni, hogy én ezeket valaha láttam volna. Csinosan bútorzott szobába léptünk, a redőnyök le voltak boesájtva s szemeimnek bizonyos időre volt szükségük, míg a félhomályt megszokták, egy pár székre, foteuillebe bele bollottam, végre

bele tuszkolt az egyik chaise-longue-ba, ő meg a közelben levő sophán foglalt helyet.

— Végre, valahára! — kezdé ismét a szót — már igazán nehezteltünk rád. De hogyan is lehet valaki ilyen hanyag? Több rokoni érzületet vártunk volna tőled . . .

Zavarom még folyvást tartott s csak eynyit tudtam rebegni:

— Boesánat nagysád . . . azaz kedves cousine . . . én én . . .

— Mit, nagysád? Ez klasszikus! Még nagysád; talán bizony már rám sem akarsz ismerni? Ne ez nem volna rossz!

— Valóban kedves cousine . . . kedves nagys . . . én, én . . .

— Te nem emlékezel gyermekéveinknek együtt töltött szép napjaira? A patak mellett, ott a jegenyefák alatt, hol az ibolyákat szedtük . . . meg a kis pony-fogat . . .

. . . Ha én nekem egy szikrányi józan eszem lett volna, úgy erre azt kellett volna mondanom:

— Oh hogy ne. Erre én mind emlékezem, kedves cousineom! És aztán folytassuk ott, a hol elhagytuk. (Mikor beléptem, megölelt és egy hév rokoni csókot lehelt az ajkamra.) De hát nekem nem volt elég sütni valóm s a helyett azt ma koptam, hogy:

— Megvallom . . . én, én . . . nem emlékszem, de . . .

Ő rám nézett azokkal a mély, lelket átjáró szemével, azután úgy tett, mintha nagyon megjárdt volna.

— Hogyan ön nem emlékezik? Ah Istenem! és én önt megcsókoltam . . .

— Valami tévedés . . .

— Azt hiszi? tévedés? úgy kell lenni! és én önt megcsókoltam!

Ha én nekem ismét meg lett volna az a szemernyi józan eszem, hát erre ismét azt kellett volna mondanom:

Ott üsse part most már! azért ne busuljunk. Ha sajnálja azt az egy csókot, inkább visszaadom, azután maradjunk továbbra is cousinok.

De hát én nem azt mondtam, hanem valami ilyesmit motyogtam:

— Valóban én azt hiszem, tévedés, de azért . . .

— Én is azt hiszem, s épp azért a legőszintébb boesánatot kell kérnem öntől, hogy ide fásasztottam.

S azzal oly hidegen mért végig, mint valami commis-voyageurt, akitől nem szándékozik senki semmit se venni.

Hogyan távoztam onnét, hogyan kerültem haza? Miről beszélünk azután? Én bizony már semmire sem emlékszem.

Óh, ez az én emlékező tehetségem!

Egészen ki voltam forgatva önmagamból. Ez az eset egészen elvette az eszemet. Mi akart ez lenni? Kaland? Vagy a pusztá véletlen? Én biz még máig sem tudom.

Haza mentem, elővettem levelét, azt a Blaha Lujza papirra írottat, a Ylang-ylang il-

— **(Telefon Mohácson.)** A mohácsiak is megszerzik a telefont. Opris pósta-távirda-igazgató vette kezébe az ügyet, hogy az állami közhasználatu távbeszélő berendezésére az engedélyt kieszközölje. Most a kezdéshez szükséges számú előfizetőket jegyzik össze.

— **(Leleplezett tinta- és pecsét-tisztítók.)** Nemrég egyre másra jártak itt a városban vigéczek, akik peccsét-tisztítóban utaztak. Agyonkinálták az embert az ő utolérhetetlen tinta-, rozsdá-, peccsét-, zsír-, kulimász- stb. folt-tisztító szereikkel. A kínálás mellé nyomban mutatóvanyokkal is szolgáltak, s a mellett, hogy az ember ruhájából nemcsak a peccsétet vették ki, hanem egy négykrajcárnyi helyen a szövét színez is, még ráadásul nyakába varrtak az embernek egy 50 krajcárós üvegsét, a melyikben az a bizonyos kizárólagosan szabadalmazott tinktura lötyögött. Ezeket a fluidumokat a budapesti műgyetem most leleplezi. A kémiai vizsgálat ugyanis kiderítette, hogy milyen nevetségig értéktelen anyagokból vannak összeállítva ezek a csinos üvegekben drága pénzen árult csodaszerek. Az „univerzális tisztítópó”, melyről az utazó azt mondja, hogy tengeri csigahéjtörmelék s a francia gyöngyüzázipar mellékterménye, nem egyéb, mint tiszta sulpát, kénsavas barit, melynek métermázsája 6 frt, mint francia tisztító szeré azonban 800 frank. A másik ezikk csinos alakú palackban árusított folyadék: „Az összes államokban szabadalmazott, internáczióális tinta-folt-tisztító tinktura és peccsét-eszencia.” A hirdetés szerint az összes minisztériumokban, államhivatalokban stb. általános használatban van, ára 30 kr., a kis palack tartalma fél decziliter. Ez az internáczióális szer közönséges klórmész vizes oldata, értéke literenkint 3 kr. Mint folt-tisztító annyira alapos, hogy a kelméből a peccsétén kívül a festéket is, sőt a körülményekhez képest magát a szövetet is kimarja. Sokkal szerényebb társa az internáczióális univerzális szernek az a „rozsdafolt és peccsét-tisztító folyadék”, melylyel legújabbán házalnak s melynek fél literjét 45 kr-ért árulják. Ez nem más a rég ismert sóskasó (savanyu oxalsavas káli) oldatánál, ilyen mennyiségben értéke 5 kr.

— **(Közegéségi és népmozgalmi adatok.)** Városunk közegéségi állapota ez év január havában — a tb. tisztí főorvos jelentése szerint — kedvezőtlennek jelezhető, miután úgy a megbetegedések, mint halálozások száma szokatlan arányban szaporodott. Meghalt ugyanis 176 egyén, mely a 76 születéssel szemben 70 népesedési fogyatéket mutat. A helybeli kórházak betegforgalma január hóban, tekintve az általános uralkodó kedvezőtlen egészség viszonyokat, nagyon mozgalmas volt, s arányitva az előző decemberi havi forgalomhoz, 173 esettel szaporodást mutat. Mig ugyanis december hóban az összes helybeli kórházakban 563 beteg volt; addig január hóban 763

latosát, azokkal az imádásra méltó nyelvtani hibákkal.

Ami legelőször is eszembe ötlött, az volt, hogy mégsem barátaim fondor ötlete volt, ami beugratott, eddig már bizonyára nevetnének rajtam.

Végig olvastam levelét egész a patkóban foglalt lőfejig.

Oh az a lőfej, az a lőfej!

Bele néztem a tükörbe, vajjon az én fejem nem változott e át lőfejjé . . .

Néhány nap múlva találkoztam vele az utcán. Bezzeg megismertem most; de ő engem észre sem vett, valami férfi vezette őt a karján, igen bizalmasan beszélgettek.

Talán az igazi cousin? — Mondhatom, egy cseppet sem hasonlított hozzám.

És ez a semmirekellő most játsza a nekem irt szerepet!

Valahogy észre akartam magam vétetni vele. Nehányszor elébük kerültem s megemelttem kalapomat. Még akkor sem vett észre; de a szeladon oly tekintettel mért végig, hogy elment a kedvem kísérleteimet tovább folytatni. Egyszer csak bele botlom Keresztessy Gusztí barátomba.

— Te — szóltam hozzá — nem ismered azt a nőt, a ki annak a magas nyaku uriembernek a karján sétál?

— Valami vidéki színész. Érdeklődöl iránta? Gyere, bemutatlak neki.

— Köszönöm, nem kérek belőle.

B o d o n y i.

volt a kórházi betegek száma, mely számból a városi kórházra 585, az irgalmassok kórházra pedig 105, végül a bányatelepi kórházra 43 beteg esik. Elve született a lefolyt hóban városunk területén 76 egyén, meghalt pedig 176. Nemre nézve a születettek közt volt 41 fiú és 35 leány, törvényes 61, törvénytelen pedig 15. Halva született 4 gyermek, ezek közül 3 törvényes és egy törvénytelen. Vallásra nézve 69 róm. kath., 3 ev. és 4 izr. Ikerpár kettő született, házasságra pedig 28 pár lépett. A meghaltak közt nemre nézve volt 93 férfi és 83 nő. Vallásra nézve 153 róm. kath., 4 ev., 6 ref., 1 gör. kath. és 13 izraelita. A legmagasabb kort egy 93 éves izraelita magánzó férfi erte.

— **(Adókimutatás az elmúlt hó-ról.)** A pénzügyigazgatónak a esütörtöki városi közigazgatási bizottsági gyűlés elé terjesztett 1892. január havi jelentése szerint az elmúlt hónapban egyenes adók címén befolyt 8005 frt 58 kr. ugyanezen ezimen 1891. január hóban befizettetett 14552 frt 16 kr. E szerint a folyó évben kevesebb 6546 frt 58 krral. Hadmentességi díjakban befolyt 1892. év január havában 420 frt. 1891. év három havában befizetve lett 105 frt, tehát a f. év január havában több 315 frttal a befolyt adó.

— **(Rabstatisztika.)** A helybeli kir. ügyészség felügyelete alá tartozó központi fogházak f. évi január havi állapotáról a kir. ügyész a következő jelentést terjesztette be: A rablétszám a hó utolsó napján 146 egyénből állott. Ezek közt volt: a) előzetesen letartóztatott vagy vizsgálat alatt 21, b) föllebbezés alatt álló 18, c) jogerejtőleg elítelt 107. Nem szerint volt: 130 férfi és 16 nő. A rabélemezőnek a rabtanári általánból kifizettetett 573 frt 59 kr. A rabmunkából befolyt összesen 19 frt 15 kr, mely összegből egy harmad a munkások részére visszafartatott, két harmad vagyis 12 frt 77 kr. a helybeli m. kir. adóhivatalba szállított.

— **(Adatok a pécsi kir. ügyészség statisztikájából.)** Az 1891. évben érkezett följelentések száma: büntettek iránt 720, vétségek 326, kihágások iránt 216, összesen 1212. Ezekből: az 1891. év végén elintézetlen maradt 51. Az 1890. évről elintézetlen bünvizsgálat 314, 1891. évben elrendelt bünvizsgálatok 741. Az 1890. évről elintézetlen kihágási ügy 92. Az 1891. évben érkezett 210. Ezekből 1891. év végével elintézetlen maradt 357. Az 1890. évről áthozott vádolva maradt személyek száma 544, 1891. évben érkezett ügyekbeni vádlottak száma 1611. Ezekből: 1891. év végével elintézetlen ügyekbeni személyek száma 510. 1880. évben tárgyalásra utasítva maradt büntett és vétségért összesen 81. 1891. évben tárgyalásra utasított 403. Ezekből elíteltetett a vádbeli cselekményért 227, más büncselekményért 18, a vád alól felmentettek és pedig büntett és vétségért 149, vádlott meghalt 1, vád visszavonott 26, 1891. év végével tárgyalásra utasítva maradt 63. 1891. év folyamán I. bíróságilag elíteltetett büntettért 140, vétségért 105, kihágásért 267 és pedig büntett és vétségért: hatóság elleni erőszak 10, hamis tanúzás, — eskü 3, szemérem elleni büntett 4, kettős házasság 1, családi állás ellen 1, rágalmozás 15, gyilkosság 1, gyilkosság kísérlete 1, szándékos emberölés 6, szándékos emberölés kísérlete 3, gondatlanságból elkövetett emberölés 4, magzatelhajtás 3, párviadal 2, súlyos testi sértés 47, halált okozott súlyos testi sértés 8, könnyű testi sértés 8, lopás 88, lopás kísérlete 1, lopásbani bünrészség 2, sikkasztás 3, jogtalan elcsajátítás 8, orgazdaság és bűnpártolás 19, csalás 3, hsalard és vétkecs bukás 3, más vagyonának rongálása 1, okirathamisítás 7, hivatali és ügyvédi büntek 2, jövedék elleni kihágásért 267.

Alkalmazott főbüntetések: halálbüntetés 1, 10 évtől 15 évig 1, 5—10 évig 13, 2—5 évig 54, 1—2 évig 29, 6 hótól 1 évig 57, 1 hótól 6 hóig 53, 14 naptól 1 hóig 12, 1—14 napig 20. Kihágásért: 60—90 napi elzárásra 4, 30—60 napi elzárásra 8, 15—30 napi elzárásra 25, 1—15 napi elzárásra 230. Mellékbüntetések: pénzbüntetésre 47, politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésére 87, hivatalvesztés 108. Személyi viszonyok: Életkor: 16 éven aluli 4, 16—20 évesek 33, 21—23 évesek 29, 24—30 évesek 62, 31—40 évesek 55, 41—50 évesek 36, 51—60 évesek 21, 60 éven felül 5. Vallás: róm. kath. 176, görög katu. és görög keleti 15, ág. hitvallás 45, izraelita 9. Anyanyelv: magyar 146, német 70, szerb 24. Műveltségi fok: olvasni,

írni nem tudó 75, olvasni, írni tudó 2, csak olvasni tudó 113, magasabb műveltségű 5. Vagyon állapottól vagyontalan 191, kevés vagyonnal bíró 39, vagyonos 15. Előélet: még soha nem volt büntetve fi 165, nő 20: 185, hasonneműtért volt büntetve fi 31, nő 6: 37, külön neműtért volt büntetve fi 21, nő 2: 23. Vizsgálati fogságban 1890. év végével maradt fi 13, nő 3: 16. 1891. évben letartóztatott fi 178, nő 371 215. Jogérvényes ítélet alapján az 1890. évről letartóztatva maradt büntett és vétségért fi 123, nő 14: 137. 1891. évben letartóztatott: büntett és vétségekért fi 234, nő 16: 299, kihágásért fi 9, nő 6: 15.

— **(Innen-onnan.)** Földrengés volt Komárommegyében, Izsán e hó 3-án délelőtt 11 óra tájban. Két lökés — egy erősebb s utána egy gyöngébb volt érezhető. — **Paganini hegedűje.** Paganininak a génuai varosházán örözött hegedűjét a minap kivették az üvegszekrényből s a híres Sivori eljátszott rajta néhány szonátát. Minden esztendőben megteszik ezt egyszer, mert elpusztulna a nevezetes hangszer, ha sokáig nem játszanának rajta. — **Sir Morell Mackenzie,** a meghalt Frigyes német császárnak gégeorvosa, kire abban az időben az egész művelt világ figyelme irányult, meghalt Londonban. Halálát influenza okozta. — **Gyermekgyilkos anya.** H.-M.-Vásárhelyen egy lelketlen asszony megfojtotta ötödfél éves gyermekét, nehogy a kiesi elarulja, hogy mig apja nehéz munkában fárad a családjaért, addig ő, a hit-szegő feleség, otthon pásztorórákat élvez. —

A halálozások és születések egy orvos pontos számítása szerint legtöbbnyire éjfél és hajnal közt történnek. Ezer halálozás közül 421 jut erre az időre, 230 délelőtre, 178 délutánra s 171 estére éjfélig. Ezer születés közt 312 esik 12—6 óra közt, 249 délig, 186 délután s 253 este. Ugy látszik, hogy e véletlennek látszó esetben is van valami eddig nem ismert törvényszerűség. — **Orosz katonai büntetés.**

Wilna utczáin egy tűzértiszt szolgálati revolverével lelőtt két altisztet, mert találkozás közben több izben nem köszöntek neki. — **Jóteknony ünnepély Abbáziában.** Stefánia özvegy trónörökösne e kedvez tartózkodási helyén, Abbáziában, az ő kívánatára és védnöksége mellett e hó második felében nagy ünnepélyt rendeznek az arisztokrata hölgyek, melynek tiszta jövedelmét egy ott létesítendő kórház javára fordítják. E célból az ottani mágnáshölgyek egy bizottságot alakítottak, a melybe megyénk-ből Biedermann Klára és Biedermann-Bleichröder asszonyokat is beválasztották. — **Bál egyetlen egy hölgygyel.**

Hogy a választási mozgalmak mennyi kárt okoztak a társadalmi életnek, mutatja az a példátlan eset, hogy Hevesen a kaszinó rendezévi bálján megjelent 7—8 férfi és csak egy nő. Az ok: politikai ellenségeskedés. — **Frankl Móricz olasz kiadásban.** A mi pécsi Frankl Móriczunknak, az egykor híres fejszámoló csodagyereknek párja akadt egy Inaudi nevű olasz pasztorfiuban, aki írni-olvasni nem tud ugyan, de a fejszámolásnak igazi csodait viszi véghez. Hét nyolcz számot pillanat alatt sokszoroz egymással, négyzet- és köbgyököt von billiókból, nehéz egyenleteket old meg. Ha hibás feladatot kap, azonnal észreveszi a eselt. Az akadémia tudósai a kezüket csaptak össze e csoda hallatára. — **A hercegprimás jótékonyasága.** A hercegprimás a katolikus néptanítók országos arvház-alapja javára tízezer forintos alapítványt tett. Valószínűleg egy része ez annak a negyven-ezer forintnak, melyet püspökké szentelése napján utalványozott ki a jótékonyaság céljaira. Az alapítólevélben kikötötte a primás, hogy az arvház Esztergomban építtessék.

*

Meghívás. A Pécsi Polgári Casino 1892. évi február hó 28-án d. u. 3. órakor tartja rendes tisztújító közgyűlését, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívatuak.

*

Az önkéntes-bál alkalmából tett adományok: Nm. dr. Dulánszky Nándor 25 frt, ngos Girk Alajos 10 frt, ngos Dobszay Antal 5 frt, összesen 40 frt, mely összeg, miután a bál költségei teljes fedezetet nyertek, a rendezőség határozata folytán a Pécsett építendő új színház alapjának nagyobbítására fordítatik. Ngos Zsinkó István kanonok úr 5 frt adománya, az adományozó kívánságához képest, a bál estéjén a Farkas-Jónás-féle zenekarnak adatott át.

Kimutatás a vörös-kereszt egyesület pécsi fiókja által t. év február hó 6-án rendezett árarczós bál bevétel és kiadásairól. — Az összes bevétel a 34 frt adomány és 14 frt 45 kr. fölülfizetéssel együtt 559 frt 65 kr., összes kiadás 231 frt 95 kr., marad tiszta jövedelem 327 frt 70 kr. A föntjelzett összegből a városi szegényház alapjára adományoztatott 100 frt, marad a fiókegyesület pénztára javára 223 frt 70 kr. Adományok: nmélt. székhelyi Majláth Györgyné úrnőtől 20 frt, ngos Cseh Kővér Anna úrnőtől 10 frt és Pintér Matild ó nagyságától 4 frt. Fözülfizetések: ngos és ftdő dr. Szeredy József úrtól 10 frt, t. Szikorszky Tádé úrtól 2 frt, t. Köszler Jakab úrtól 80 kr., t. Zelesnyi Károly úrtól 80 kr., t. Markóné úrnőtől 50 kr. és t. Srottmann N. úrtól 35 kr. — A pécsi vörös-kereszt fiókegyesület kötelességének ismeri a cs. és kir. 52 ik sz. gyalogezred parancsnokságának a kiváló zenekar ingyenes átengedéséért, Sável Kálmáné ó nagyságának a díszes es izléses rendezői jelenvényekért, Valentin Ottó könyvkereskedő úrnak a jegyek eladásánál tanusított buzgalmaért, jános Engel József úrnak a fűtőanyag ingyenes kiszolgáltatásáért, a hírlapok tettes szerkesztőségének hathatós támogatásukért, a nagylelkű adakozóknak és az igen tisztelt n. é. közönségnek a legnagyobb köszönetre méltó módon tanusított áldozatkészségükért a legforróbb köszönetét kifejezni. Pécsen, 1892. év február hó 8-án a rendező bizottság nevében kisjeszeni és megyefalvai **J e s z e n s z k y** Kálmán vál. pénztáros.

Az izr. nőegyesület által múlt hó 30-án rendezett tánczestély bevetele 227 frt 20 kr., kiadása 160 frt 32 kr. s így tiszta jövedelme 66 frt 88 kr. volt. Fözülfizettek: Laufer N. (Dombóvár) 4 frt, Spitzer Benő 3 frt 80 kr., Reinfeld Imre 3 frt 80 kr., Weiller Sarolta 3 frt, Mendl Mathilda 3 frt, Justus Miksa 2 frt 60 kr., Ruh Ernőné 2 frt, Schwabach Zs. G. 2 frt, dr. Porges Miksa 2 frt, Porges Béla 2 frt, Eisner Dóczy 2 frt, Lehner József 2 frt, Alt Julia 2 frt, J. Engel Gyula 1 frt 60 kr., Porges Jeanette 1 frt, Naschitz Róza 1 frt, N. N. 1 frt, Jakab 1 frt, Klein Rezső 1 frt, dr. Kaufer Jenő 80 kr., dr. Pintér József 80 kr., Schlézingner N. 60 kr., Schwabach S. 40 kr., Spitzer Lajos 40 kr., Mautner Mari 60 kr., összesen 44 frt 40 kr.

TANÜGY.

— **Magán iskolák.** A következő levelet kaptuk: Tagadhatatlan, hogy az Albrecht főhercegi bellyei urodalom sokat áldoz a népnevelés előmozdítására; ámde az is tagadhatatlan, hogy nem szeret semmiféle fölügyeletet iskolái fölütt. Amint megbízható helyről tudomásunkra jutott, van az urodalomban 3 helyen iskola, melyekbe sem az állami, sem az egyházi tanfözülyelő nem tette még be a lábát. A tiszt urak azt mondják: ezek magániskolák, következöleg ezekhez senkinek semmi köze. Ez aztán már nem áll. Úgy tudjuk, hogy az állami tanfözülyelőnek joga, sőt kötelessége a működési hely területén levő minden iskolát megvizsgálai: vajjon megfelel e a törvényes kellékeknek. Ha csakugyan igaz volna, hogy a kir. tanfözülyelő úr az alábbi 3 iskoláról még eddig nem vett tudomást, fölhívjuk rája tehát most figyelmét. Ezen iskolák a következő pusztákon vannak: Braidafeld, Izabellafeld, Jesszefeld. Hej, de szép magyar nevek volt ez előtt ezeknek a pusztáknak; de hát a szabadelvű kormány nagyobb dícsőségére és germánizáló miniszter úr nagyobb örömeire elnémetesítették azokat. (Tanügybarát.)

VEGYESEK.

— **Melyik olcsóbb?** Ezt kérdezi rendszeren a legtöbb ember, midőn valamit veni szándékozik. Ezt a kérdést teszi fel magának igen sok gazda is a vetés idejének közeledtével, mielőtt a szükséges magot megrendeli. Lapunk nagy számu gazda-olvasói iránt való figyelemből szivesen szolgálunk e kérdésre felelettel, mely csak úgy szólhat, hogy a legolcsóbb az ami legjobb, mert minél jobb a mag, annál jobb termést ad. Aki tehát olcsón akar venni, az olyan czéghöz forduljon, a mely a legjobb árút szállítja. Ilyen czégek ismerjük Mauthner Ödön magkereskedőt Budapesten, akinek nevét külföldben az ország határain túl is

jól ismerik s akinek üzlete éppen feltétlen megbízhatóságánál fogva minden irányban oly nagy mértékben kiterjedt, hogy méltán sorolhatjuk az ó- és ujvilág legelsőrangú magkereskedéseivel egy osztályba. Magvainak feltétlen megbízhatóságáról magunk is többször meggyőződve, szivesen ajánljuk a tavaszi vetés közeledtével a termelő közönség figyelmébe.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

— Abban a rettenő perczben, — folytatta Marcell, — két kiáltást hallottam; de téged összerogyni látva, Viola, nem törődtem én semmivel; lefutottam a patakhoz vízért, hol a vén Sára haját tépve, kezét tördelve futott elébem, átkozva önmagát, hogy rá engedte Imola által beszéltetni magát az utánunk jövőre, mely tán a leánya halálát okozta, mert ott feküdt ájultan a földön és homlokából csurgott a vér. — Hozzon rögtön vizet és locsolgassa arcát! — kiáltottam neki, — Ha magához tér, vigye abba a kis nádfedelű házba — ott. Mihelyt lehet, rögtön jövök. — És megmerítve kalapomat futottam hozzád, Viola. Most már úgy hiszem tudni fogod, hogy merre jártam, midőn Alexis számára oly sokáig elmaradtam a vízzel... Abban a nádfedelű házban, a hova Sarát utasítottam, egy becsületes kecske-pásztor család lakott, kik szivesen átengedték jó pénzért egyik kis zug-forma szobájukat Imolának és Sárának. A kis Imola bizony meglehetősen rosszul volt, mert meglehetősen beleütötte a fejécskéjét egy goromba sziklaköbe, — nézd csak a nyomát, — napokig feküdnie kellett; és megvallom roppantul féltettem a visszacséséstől előbbi nagy bajába. De az agyvelőgyulladást ezuttal szerencsésen elkerültük. Soha olyan gyámoltalan vén asszonyt, mint ez a Sára! Csak jajgatni, sopánkodni tudott s aggodalmában mindent vizsásan cselekedett. Nem tudom mi lett volna, ha én töled el nem lesem, hogyan kell beteggel bánni? De megtanultam s mig te Alexist — én Imolát ápoltam, nem szólva fölöle neked addig, mig ő maga el nem jöhetett azt elmondani. Elég gondot, aggodalmat okozott neked úgy is ez az egy beteg, nem akartam ezzel is sulyosítani elég sulyos helyzetet. Esetleges szemrehányásaidra hosszas kimaradásomért kis jóakaró hazugságot gondoltam ki magamban. No de a hazugságra nem volt semmi szükség; nem törődtem velem annyira, hogy szemrehányásaidra érdemesits.

Ez utolsó szavak oly mély keserőséggel, oly finom gúnnyal voltak tele, hogy éles törként furódtak szívembe. Fölugrottam és megálltam egy perczre előtte.

És én föl tudtam tenni rólad, hogy mig én halálos beteg mellett virrasztok, te poharcsengés, pezsgő durranás mellett mulatsz, — és én föl tudtam tenni rólad, hogy mig én aggodva törlöm egy lázbeteg homlokáról a verejtékeseppeket, addig te hitvány pinczérnök mosolyában gyönyörködöl...

Oda vettem magam keblére:

— Bocsáss meg, oh bocsáss meg énnekem!

Mint a kit szívében talál egy gyilkos golyó, úgy roskadt, oly megsemmisülve a padra Marcell. Ram vetette elborult tekintetét s alig hallhatóan felelte:

— Megbocsátok, — a szívnek parancsolni nem lehet...

Lelkem mélyéig megrendülve néztem reá.

— Marcell, Marcell az Istenért mire gondolsz? — hisz nem tudod még mit vétettem ellened?

— Sejttem. Ne félj, nem halmozlak keserű vádakkal, szemrehányásokkal én sem, szegény asszony, elég küzdelmedbe kerül szíved mé-

lyébe zárnod úgy is. A szívnek nem lehet megparancsolni, hogy kit szeressen...

— Oh Marcell, most nagyot csalódtál! Esküszöm, hogy szeretlek és szeretni foglak mig csak élek. Ha egy hűtlen tekintet, ha egy áruló könyvet veszsz észre szememben; ha egy hűtlen dobbanását fedezed föl szívemnek: úgy abban a perczben ölj meg engem, mert akkor nem vagyok méltó, hogy az Isten napja süssön fejemre!

Nem tettem hamis esküt, lelkem mélyében keresztül éreztem én azt, s lelkem mélyében is esküt tettem, hogy e férfi boldogsága lesz legszentebb czélja életemnek — s első, legfőbb kötelességem azt a másik arcot, mely emezét nem engedta szívem mélyébe jutni, minden emlékével együtt száműzni onnét.

Erős, szent esküvés volt, erős lélek kell hozzá — és én abban a perczben éreztem magamban hozzá erőt.

Marcell földerült arczzal szoritott szívéhez.

— Ugyan hát akkor mit véthetél ellenem? — mi a bűnöd?

— Azt hittem: mig én betegünk mellett virasztok, addig te mulatni jársz; azt hittem elfeledtél; azt hittem többé nem szeretsz.

— Oh te kis bohó! Lásd, most elhiszem, hogy szeretsz, mert félteni is megtanultál.

11.

Megosztottuk imolával az ápolást. S mily véghetetlen boldogság volt Alexisnek, midőn lázából eszmélt s első tekintete Imola angyalszép, üde arczára, Imola szép kék szemébe merült, melyből a gyöngéd aggodaloms a legtisztább szerelem menyországa ragyogott felé.

Csoda-e hogy gyorsabban épült?

Néhány hét múlva haza utaztunk. Alexis újra megkapta azt az állást, mit Marcellel kicserélt, mig Marcell az ország messze fölvidékén egy megürült birói állásra pályázott, mit meg is nyert.

Csak Imola esküvőjére vártunk; mihelyt az megtörtént, utrakelünk.

Az a kis falusi templom; az a virágokkal dúsan földiszitett kis oltár még soha nem látott oly szép, oly boldog párt, mint Alexis és Imola volt. Igyekeztem boldogságukat igaz szívvvel megosztani; részt vettem mosolyban, tánczban, örömben. Mégis midőn Alexis mellém került így szólított meg:

— Ah milyen szép vagy ma Viola, — de milyen halavány!

— Valóban? azt csak sötét bordeaux-szín selyem ruhámnak tulajdonítsd. Ki tudna halavány lenni ma?

— Igaz, örömmünne ez a mai, s boldogságunkban te is osztozol. Mondd Viola, szíved mélyében is oly igazán megbocsátottál, mint mutatod?

— Az bocsáthat meg, a ki haragszik: én nem haragudtam reád soha.

— Pedig megérdemeltem. Nemde boldog vagy? „Szereted Marcellel és ő téged viszont nagyon szeret?”

— Igen, boldog vagyok. Szeretem férjemet és büszke vagyok reá.

— Csak az én Imolám is olyan legyen, mint te! Olyan tökéletes asszony: páratlan nő és angyali hitves.

— Éreztem, hogy arczom mélyen elpirül, s bár nem egészen osztoztam bensőmben Alexis hízegő véleményével, mégis határtalan boldoggá tettek e szavak. Karomat Marcell karjába fűzve elégedetten mentem tovább és föltettem magamban, hogy minden igyekezetemet arra fordítom, hogy e mély őszinteséggel mondott szavak valóban megillessenek.

(Folytatása köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892 évi február hó 13-án tartott hetvenhárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buzza) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
) új	10	10	9	80
Kétszeres) ó	—	—	—	—
) új	9	60	—	—
Rozsa) ó	—	—	—	—
) új	9	60	—	—
Apta) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	6	20	6	—
) új	—	—	—	—
Répeze)	—	—	—	—
Bükköny) széna	—	—	—	—
Kukoricza) ó	—	—	—	—
) új	5	40	5	20
Széna) ó	2	40	2	—
) új	—	—	—	—
Szalma)	2	—	1	80

Kinálát: közép (mintegy 180 gabonaköcsi velt a piacon).

NYILT-TÉR.)*

Nyilatkozat.

A kezeim közt levő okmány alapján, de különben is határozottan kijelentem, hogy a „Magyar Állam“ című lap folyó évi 10 ik számában „Mintaválasztás“ cím alatt megjelent, személyemre vonatkozó közlemény teljesen alaptalan.

Pécssett, 1892. február hó 16-án

Forray Iván,
főszolgabíró.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazok, kik hön szeretett, felejtetlen boldogult fiunk

Paraghy Emil

VI. oszt. gimnáziumi tanulónak

f. hó 7-én végbement temetésén megjelenésük s egyéb részvétnyilatkozatuk nyilvánítása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is szívből eredő hálás köszönetünket.

Pécssett, 1892. február hó 10. é.

Paraghy Mihály és neje.

Nyilvános köszönet.

Mindazok, kik felejtetlen drága halottunk, Istenben boldogult

Halász István

elhunytá alkalmával szíves részvétők nyilvánításával és a temetésnél személyes jelenlétükkel bennünket megtiszteltek, különösen pedig a Tökletes tanfelügyelő úr és a pécsi T. tanítókar, kik az elhunyt iránt tanúsított rokonszenvükért, az átnyújtott díszes koszorúért, fogadják a legmeghatottabb köszönetünket.

Pécs 1892. február 15-én.

a gyászoló család.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

H i r d e t é s e k :

17521. sz.
tk. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Petz Antalné szül. Kathareiner Margit hidori lakósnak kérelme következtében a végrehajtási joghatállyal bíró önkéntes árverés a pécsvárad kir. járásbírószág területén levő Hidorban fekvő a hidori 1. sz. tjkben felvett 1. hszsz. 1. sz. házra belsőszégre 595 frt, 309. hszsz. szőlőre 164 frt, 379. hszsz. szőlőre 686 frt kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanoknak az **1892. évi április hó 8-ik napján délelőtt 10 órakor Hidor község házában** megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 59 frt 50 krt, 16 frt 40 krt és 68 frt 60 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság 1891. évi december hó 3-ik napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

1. szám
1892.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószág 6622/880. számú végzése által Koleszárics Ferencz és neje végrehajtók javára Mufies István és Dubszay Máttyás p. l. ellen 200 frt tőke, ennek 1878. év július hó 13. napjától számítandó 8 százalék kamatai és eddig összesen 27 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le- és felülfoglalt és 370 frt 45 kr-ra becsült butor, tehenek, malacok és üres bordók-ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 19658. 1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécssett Barátur-környék 1. és 7. sz. a. leendő eszközlésére 1892. év február hó 20-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitétik s ehhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécssett, 1892. évi febr hó 5. napján.

Vitályos Imre
kir. bir. végrehajtó.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

450. sz.
k. i. 1892.

Mohácsi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranya vármegye mohácsi közigazgatási járásba kebelezett **Somberek, R.-Göröcsöny, Szabar és Deboka** községek egyeteméből álló, **Somberek székhelyyel bíró 650 frt fizetéssel** javadalmazott és hivatalos utazásban ingyenes fuvarral egybekötött, üresedésben lévő

körorvosi állásra

ezennel pályázat hirdettetik.

A választás nevezett községek képviselő testületeinek egyeteme által **f. évi mártius hó 31-én, reggeli 10 órakor fog Sombereken a körjegyzői hivatalban** megejtetni.

Az 1876. évi XIV. 143. §-a értelmében kellőleg felszerelt pályázati kérvények **f. évi mártius hó 28-áig alulirt főszolgabírónál** annál is inkább benyújtandók, mert később beerkezendő kérvények nem fognak figyelembe vétetni.

Mohács, 1892. február 12-én.

Trixler Károly,
főszolgabíró.

Lap tulajdonos:

Felelős szerkesztő:

NAGY FERENCZ.

HAKSCH LAJOS.

A BODOLYAI KÖLCSÖNÖS SEGÉLYZŐ-EGYLET

mint szövetkezet

I. évi zárszámadása és mérlege 1891. évről.

Forgalmi kimutatás 1891. évi január hó 1-től 1891. évi december hó végéig.

P e v é t e l			K i a d á s		
	frt	kr.		frt	kr.
Alapítási díj	591	50	Kölcsön tőke kötvényekben .	21718	—
Heti befizetés	11041	80	Tiszti fizetés	223	—
Késedelmi krajezár	139	50	Költség	386	90
Kölcsön tőke	150	—	Leltári számla	142	48
Kölcsön tőke kamat	1337	48	Visszafizetett takarékbetét .	1473	57
" " késedelmi kamat	7	37	" " " kamat	344	31
Írásdíj	8	—	Leszámlolt részvényre	4	—
Intő díj	5	58	Pénzmaradvány	42	72
Takarék betét tőke	10834	57			
Nyomatvány-díj	219	18			
	24334	98		24334	98

Nyereség-Veszteség számla 1891. évben.

J ö v e d e l m e k			K ö l t s é g e k		
	frt	kr.		frt	kr.
Alapítási díj	591	50	Kifizetett betét kamat	344	31
Késedelmi krajezár	139	50	Hátralékos betét	101	28
Kölcsön kamat	1337	48	Tiszti fizetés	223	—
" " késedelem	7	37	Költségek	386	90
Intő díj	5	58	Alap. díjmaradék mérk. száml.	449	02
Nyomatvány díj	219	18	Birtok leírás	14	—
Hátralékos kamat	15	67	1892. évre előre fizet. kamat	116	31
" " késedelmi krajezár	26	36	Adótartalék	131	—
Előre megtérített kamat	74	67	Eredmény	—	—
			Tartalék tőkének	13	95
			Tiszta nyereség	637	54
	2417	31		2417	31

Vagyon- és mérleg-kimutatás 1891. évi december hó végével.

V a g y o n			T e h e r		
	frt	kr.		frt	kr.
Forgalomban levő tőke	21568	—	Heti befizetés	11037	80
Leltár számla	128	48	Alapdíjak	449	02
Hátralékos kamatok	15	67	Tartalék alap	21	95
" " késedelmi krajezár	26	36	Takarékbetét tőke	9361	—
Előre megtérített kamatok	74	67	Hátralékos betét kamatok	101	28
Pénzkészlet	42	72	1892. évre előre fizet. kamatok	116	31
			Adótartalék	131	—
			Tiszta nyereség	637	54
	21855	90		21855	90

Egy teljesen befizetett részvény értéke: 11 frt 39³/₄ kr.

Bodolyán, 1892. évi január hó 1-én.

Báltin János igazgató. **Turi István** napi biztos. **Odry István** pénztárnok. **Odry József** napi biztos. **Drelich Adolf** könyvelő.

Alulírottak ezen forgalmi-, eredmény- és vagyon-kimutatást a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk és azt minden pontjaiban helyesnek találtuk.

Bodolyán, 1892. évi január hó 14-én.

Grósch Vilmos f. b. tag. **Szajkó József** f. b. tag. **Pencz János** f. b. elnök. **Scheidl Mihály** f. b. tag. **Sipos István** f. b. tag.

Tőzsdei spekuláció.

Alulírott váltóház a napirenden levő valutarendezés folytán tisztelettel felhívja a n. é. közönség becses figyelmét úgy a **tőkebefektetésre**, valamint a **spekulációra**.

A bécsi tárgyalások köztudomásra jutván, a tőzsdei helyzet igen kedvező, a mérvadó spekuláció papírok rohamosan emelkedtek, és befektetési értékek nagy mennyiségben vásároltattak.

Kitűnő összeköttetésem és megfelelő tőkémnél fogva

tőzsdei megbízásokat

a legpontosabban és a legkulásabban eszközölhetek.

Tudakozódásoknak, melyek semmi transzactióra nem köteleznek, ugyszinte tőzsdei megbízásoknak legszigorubb titoktartást biztosít

Lustig Miksa váltóháza

alapított 1885.

Budapest, Váci-körut 43. — Telefon 1335.

LE GRIFFON

a legjobb szívarkapapír

kapható **Ait és Böhm** kereskedésében Pécsen.

Fontos

mezőgazdák, földmivesek, szeszfőző, malom és gyártulajdonosoknak. Vásárlók a legmagasabb áron bármily állapotban levő gőzmozdonyokat, cséplőgarnitúrákat, szeszfőző és malomberendezési tárgyakat, ócska vasat és érczet

készpénzfizetés mellett

Grünwald Adolf Budapest

VI. Gyár-utca 7. sz.

Honosított svéd zab

vetőmagnak

közvetlen Svédhonból hozatva, háromszor ártos-tálva, igen szép kalászu és nagyszemű ajánltatik **10 frtért m.-m.-ként.**

Mintát készséggel küld a pellérdi uradalom számtartói hivatala

Pellérdén, Pécs mellett.

Járányi József

iparjogositott cselédközvetítő

Pécsen,

Kis-téren a Simon-féle házban.

Elhelyez bármilynemű cselédeket helyben vagy vidéken, nemkülönbön szálloda- és fürdő-személyzetet is gyorsan és pontosan a hatósági előírás szerint; a miért ajánlja ismert cselédközvetítő irodájának szives igénybevételét.

Pécsen, Zrinyi-utca 17-ik számú házban

2 nagyobb lakás

jutányos áron kiadandó.

Mohar-mag

nagyban és kicsinyben kapható
a pellérdi uradalomnál
pósta helyben.

Taizs József Pécssett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegesékben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➔ **Piros és kék tinta.** ➔

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➔ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➔

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kitinó szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsoltok eltávolítására fehéreneműből és papírról.

Stephanie-Mille

50 finom levélpapír és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző tinta, kimoshatatlan.

➔ **S minden e szakmába vágó cikk.** ➔

Állam érem

haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem

szép és jó munkaért.

Főüzlet:

Király-uteza, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:

Király-uteza, Mestries-féle házban

T. cz.

Ezzel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására ajánlani, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segitendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

➔ **vésnöki műhelylyel** ➔

is kibővítettem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megfelelőleg minden e szakmába vágó munkálatok, u. m. bármilyen arany- és ezüst-, vagy más fém- v. kőre vésendő

üzleti, hivatalos v. magánhasználatu pecsétnyomók, érmek, czimerek, domborművek, legdiszesebb jelvények és monogrammok

s több effélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom s kívánatra a készitendők rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen t. vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorkodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásait, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes megelégedésükre érvényre juttatni.

Egyben bátorkodom nagyválasztéku ékszer- és óra-készletemre s különösen **látszer-raktáromra** utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dusan s kedvező beszerzési feltételek mellett** felszerelvén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenynyel is mérközve, tisztelt vevőimet a lehető legméréskeltebb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választékküldeménnyel a vidékre is készségesen szolgállok.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.